

קילינגר, מנפרד פון (1886-1944)

(Manfred Von Killinger). דיפלומט גרמני. במלחמת-העולם הראשונה היה ק' מפקד טורפדו. ב-1928 הצטרף למפלגה הנאצית ועד מהרה התקדם בשורות הס"א. בשנת 1933 מונה לקומיסר הרייך בסקסוניה, וב'טיהור' העקוב מדם של אנשי ס"א בכירים, ב-30 ביוני 1934 ('ליל הסכינים הארוכים'), ניצל במזל מהוצאה להורג.

אחרי אותו 'טיהור' החל ק' לבנות מחדש את הקריירה הפוליטית שלו בהצטרפו למשרד החוץ, וב-1940 היה לפותר הבעיות הנייד בענייני מזרח אירופה. בתפקידו זה ביקר בערי הבירה של בעלות-הברית החדשות של גרמניה במזרח אירופה, קרא להן לבקש יועצים גרמנים ולא הסתיר את התעניינות הרייך השלישי בדרך שבה יטפלו בתושביהן היהודים. הצלחתו הגדולה היתה בסלובקיה, שבה יעץ להדיח את שר החוץ פרדינאנד דורקאנסקי, שהיה בעל תפיסת-עולם עצמאית מדי, ולמנות תחתיו את וויטך טוקה, וכן למנות את אלכסנדר (שניו) מך לשר פנים. ק' מונה לשגריר גרמניה בסלובקיה, ויישם שם את שיטת היועצים, ובמסגרתה מונה דיטר ויסליצני ליועץ לענייני יהודים.

בדצמבר 1940 מונה ק' לשגריר גרמניה ברומניה. שוב באו בעקבותיו יועצים גרמנים, ובהם גוסטב ריכטר, היועץ לענייני יהודים. נוכח עברו בס"א אין זה מפתיע שלק' היו סיכסוכים רבים עם הס"ס. יחסיו עם ריכטר היו מתוחים במיוחד, בעיקר כשהגיע ריכטר ביולי 1942 להסכם עם ממשלת רומניה לגבי גירוש יהודי רומניה לפולין, מבלי לדווח על כך לק'.

הריב המתמשך בין ק' לריכטר היה לטובת הרומנים, שהרוויחו זמן, ובסופו של דבר הסתלקו מהסכם הגירוש. ב-1944 התאבד ק' בבוקרשט כדי שלא ליפול בשבי הסובייטים.